

Lieve mensen,

Wat een vreemd zinnetje, vind je niet, in vers 16. *'En hij verbood hun uitdrukkelijk bekend te maken wie hij was.'* Dat verwacht je toch niet? Wat wil hij ons daar nu mee leren?

Nou, zo heel gek is het nu ook weer niet, want Jezus heeft te maken met verwachtingen en dromen van mensen die hem niet helpen bij waar hij zich toe geroepen weet. Jezus wordt omringd door massa's mensen die hopen dat hij hun dromen vervult. Dromen over een genezing, maar ook dromen over verjaagde Romeinen en een glorieus nieuw begin voor Jeruzalem. Mensen die in Jezus een militaire leider zien, iemand die namens hen zijn stem zal verheffen tegen alles waar zij zich machteloos over voelen.

En daar worden de zittende leiders dan weer heel zenuwachtig van en die zijn hem inmiddels liever kwijt dan rijk. Want ja, "de Messias kan hij niet zijn," want daar hadden zij een heel andere verwachting van. Dus trekt Jezus zich terug en zegt hij tegen mensen die hem volgen: "Wees nou maar stil over mij, want dit werkt zo niet. Het is nog te vroeg en de verwachtingen staan té haaks op die van mij."

Wat is dan de verwachting van Jezus zelf? Wel, dat vertelt de evangelist Mattheüs ons aan de hand van een paar woorden van de profeet Jesaja. Woorden waarvan hij gelooft dat ze voor Jezus richtinggevend waren voor het pad dat hij moest gaan. Woorden die hij in het leven van Jezus in vervulling ziet gaan.

En je voelt aan alles dat die oude woorden haaks staan op wat in de wereld vaak gehoopt of gedroomd wordt van een reddende leider. Alleen dat woord *dienaar* al, waarmee Jesaja begint. Slaaf staat er letterlijk. Iemand die in totale afhankelijkheid leeft van zijn meester. **Dat is de weg die Jezus zoekt: de weg van overgave aan de wil van God.** Een God die van hem houdt, die een welbehagen in hem heeft en hem de Geest geeft die hem leiden zal. Allemaal woorden die dui-

delijk maken dat Jezus zich geroepen weet in alle dingen volgens de verwachtingen van zijn hemelse Vader te leven en te werken.

En dan is het zo ontroerend, want de stijl van deze dienaar van de Geest en de liefde doet zijn werk het liefst in stilte, zo verborgen mogelijk. Hij zal geen woordenstrijd aangaan, hij zal niet schreeuwen en niet luidruchtig de straat op gaan. Jezus is niet als de politici die alles doen om aandacht te trekken, van zich te laten horen, zich mengen in twitter-kabaal en proberen de stem te zijn van de ontevredenen. Nee, Jezus is vooral te vinden bij mensen die als geknakte rietstengels zijn, gebroken door het leven, één knak verwijderd van het in twee stukken breken. Maar Jezus breekt hen niet, hij heelt ze juist, richt ze op. En die mensen van wie de levenskracht is als een walmend kaarsenpitje, van wie het vlammetje van geloof, hoop en liefde nog maar nauwelijks brandt, dáár bekommert hij zich om. Die vlammetjes dooft hij niet, maar hij laat ze branden. En zo, zegt Jesaja, *zal deze Knecht zich bewegen in de wereld en de weg banen naar de dag dat het recht dankzij hem overwint*. De dag dat Gods nieuwe wereld zal aanbreken, zijn koninkrijk, zijn wereldwijde rijk van recht, liefde en vrede.

Zou deze dienaar van God, deze stille kracht in die in de wereld is gekomen, de redder van onze dromen kunnen zijn? Misschien voelt u zich als zo'n geknakte rietstengel, misschien ben jij dat walmende vlaspitje. Kun je het voelen dat Jezus juist met u, met jou, zijn leven is komen delen? Wil je wel geloven wat Mattheüs zag gebeuren in het leven van Jezus: *dat hij de vervulling was van die oude profetieën over de koning van Gods dromen*, die ook de koning van ónze dromen kan zijn? Over die vervulling gaat het in de Adventstijd, daar zijn we naar op zoek in deze tijd van het jaar: naar al die oude teksten die in vervulling gaan in het leven van de man die dienaar van de Heer wilde zijn.

En mocht je je afvragen hoe wij, in onze tijd het verhaal van Jezus verder kunnen dragen? *Niet door woordenstrijd, niet door stemverheffing op de straat, niet door stoere overwinningstaal*. Nee, ook voor ons geldt: *de stille, verborgen weg God, waardoor rietstengels niet knakken en vlaspitten niet doven, dat is de weg van Jezus*. Als we die weg gaan, zal Jezus niet van ons wijken, maar ons laten delen in zijn liefde en zijn Geest.

Moge zo zijn verwachtingen waar worden in ons leven, juist in deze tijd van Advent.

Amen